

S.M.R.K.

číslo 52

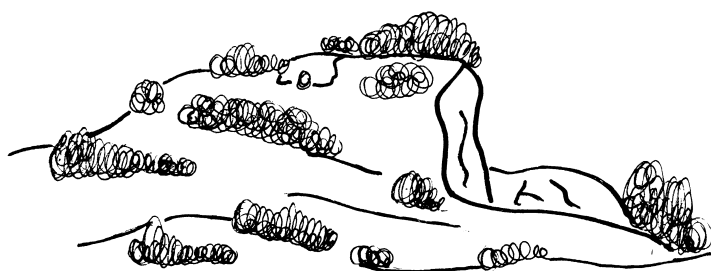
Skautský měsíčník střediska Junáka Křtiny

<http://junak.euweb.cz>

říjen 2003

Výprava na Malý Chlum „Stopy v písku“

sobota 29. 9. 2003

Kdo se v sobotu ráno 27. října pohyboval po náměstí ve Křtinách mohl nás vidět jak vyrážíme na svou první velkou výpravu v tomto skautském roce. Sluníčko vykukující přes zbytky ranní mlhy dávalo tušit, že nás čeká další krásný den Babího léta.

Naše cesta vedla pěšky do Babic na vlak, což byla pro všechny první zkouška kondice, neboť kopec do Babic je velice prudký. Polo-

vinu cesty nás provázely do přírody nepatřící dunivé zvuky hudby z reproduktorů. Prý vyhrávaly už od včerejška v lese na Palouku – probíhá tam velká technopárty. Cestou do Babic jsme se zastavili u pomníčku připomínající místo kde v minulosti pádem z koně ukončil svůj život křtinský kaplan a také u pomníčku letkyně z 2. světové války. Těsně před Babicemi se k nám připojil Přema a tak byla naše skupina kompletní – dvanáctičlenná. Z Babic k vlaku je to ještě pěkný kousek a zvlášť poslední úsek je pěkně vypečený trhák. První dotazy na vzdálenost k cíli, které nás tu a tam provázely celý den dávaly tušit, že únava už začíná pracovat. Vlak jsme stihli dobře a před jedenáctou hodinou jsme už vystupovali v Doubravici.

Naše další cesta vedla údolím potůčku a po polích k Velkému Chlumu. Cestou jsme na kraji lesa potkali zplanělou jablon s výbornými jablky, těsně nad hlavami nám proletělo sportovní letadlo z letiště v Bořitově a naši mysl napínaly podivné světelné signály od paty Velkého Chlumu. Mysleli jsme si, že jsou to naši skutí, kteří vyráželi už včera a dávají nám signály zrcátkem. Nakonec se z toho vyklubaly auta zaparkovaná u skryté chaty.

Na kraji Velkého chlumu jsme si udělali delší zastávku v malém pískovém lomu, kde se všichni vyřádili na patnáctimetrové písečné klouzačce a prozkoumali malé jeskyňky. Drobné občerstvení a velké fotografování doplnily tuto naši zastávku. Pokračovali jsme k sochám husitů v nadživotní velikosti, které před lety vysochal místní sochař Rolinek. Naše únava i hlad začali pomalu dostupovat vrcholu, ale blížil se i vrchol Malého Chlumu – cíle naší cesty.

/pokračování na straně 4/

V říjnu nás čeká tábornická sobota * Hodnocení činnosti v měsíci září * Reportáže z výpravy na Malý Chlum a Zahajovací schůzky * Kronika letní expedice R+R & OS „Sa-Kra 2003“ – první dva dny * Historie Junáka ve Křtinách – tábor 1996 – 6. letní tábor Junáka Křtiny, „Tábor dešťů“

Hlásná trouba

I. Naše nejbližší akce

- **DRAKIÁDA „Dračí slet“** **neděle 12. 10. 2003**
Toto říjnové nedělní odpoledne proběhne na Habrovsku drakiáda pro všechny členy střediska a jejich kamarády a rodiče. Pořadatelem je náš roj světlušek a zve všechny ostatní družiny.
Sraz: 14.00 h u skautské nástěnky na náměstí
Návrat: závod proběhne v čase 14.30–16.30, návrat tedy kolem 17 h
Výbava: S sebou si vezměte samozřejmě draka, na jeho spouštěcím provaze udělejte značky v intervalu po pěti metrech počítáno od hlavy draka.
- **OHEŇ NA KAMENNÉ OHRADĚ** **sobota 25. 10. 2003**
„Hlavní náplní odpoledne a večera bude soutěž v přípravě gurmánských specialit. Ale samozřejmě nás čeká daleko více než jen pouhé vaření – posedíme u ohně, zazpíváme si pěkné písničky a určitě nezapomeneme na nějakou tu hru. Více informací obdržíte buď letáčkem nebo od vašich vedoucích.“
Sraz: 14.00 h u Horní klubovny
Návrat: v 20.00 h na náměstí
Výbava: Každá družina nechť si s sebou vezme suroviny na přípravu pokrmu (o více chodech), vaše výsledky bude hodnotit odborná porota. Dále si vezměte baterky (večer bude tma, při cestě zpět se určitě budou hodit).
- **SÁZENÍ NA HABRŮVECKÉ CESTĚ** **úterý 28. 10. 2003**
Občanské sdružení Horní mlýn a Junák Křtiny Vás zvou na Sazení na habrůvecké cestě. V úterý 28. 10. (státní svátek) v 15.00 se sejdem u autobusové zastávky na náměstí. Budeme dosazovat třešně do odumírající aleje, která směřuje k Habrůvce. S sebou rýč a chuť k práci. Můžete přinést domácí buchtu jako občerstvení. Zajistíme také čerstvý mošt.

Petr Jelínek, Horní mlýn
kontakt: tel. 516 439 233, e-mail: hornimlyn@seznam.cz

Zveme všechny členy střediska a jejich rodiče, příbuzné a známé.

Kdo má zájem s pomocí při organizaci (kopání děr na stromky, ... – pravděpodobně v úterý 28. 10. v 9.00 h) ať se ozve Zbyňkovi (GSM: 723 835 196).

II. Organizační

- **STŘEDISKOVÁ RADA** **pátek 24. 10. 2003**
Uskuteční se v době 20–21 h v Dolní klubovně. Nutná je účast členů střediskové rady. Přijít mohou všichni kdo mají zájem o dění na středisku. Přijďte včas, šetřete čas svůj i druhých! Přijďte vybaveni – zápisník, tužka, diář!
- **ODDÍLOVÉ NÁLEPKY**
Začátkem října vyšly oddílové nálepky v barevném provedení a dostali je všichni vedoucí družin. Všichni tak můžou začít s jejich nakupováním za naše platidlo Mordy. (1 nálepka za 13 Mord.) Kdo bude mít sbírku největší, kdo bude nejúspěšnější?

III. Středisková bodovací soutěž – „S. B. S. 100“

- **Vyhodnocení „S. B. S. 100“ za září 2003**

Tak, už se do toho dostáváme, na začátek jsou zářijové výsledky velmi dobré:

Místo	Jméno jednotky	1. účast (max. 20 b)	2. chování (max. 10 b)	3. kronika (max. 20 b)	4. výprava (max. 10 b)	5. úkol (max. 10 b)	6. výcvik (max. 20 b)	7. brigáda (max. 10 b)	Celkem (max. 100 b)
1.	Ještěrky	16,0	10,0	19,0	0,0	9,2	3,0	6,0	63,2
2.	Jestřábi	15,0	9,9	15,0	10,0	2,5	1,7	0,0	54,1
3.	Tygři	20,0	8,0	17,0	0,0	3,0	0,0	0,0	48,0
4.	Vlci	17,0	10,0	0,0	5,0	5,6	8,0	0,0	45,6
5.	Kočky	15,0	9,0	0,0	0,0	4,3	0,0	5,6	33,9

Celkové pořadí: 1. Ještěrky (63,2), 2. Jestřábi (54,1), 3. Tygři (48,0), 4. Vlci (45,6), 5. Kočky (33,9)

• Střediskový úkol S. B. S. na říjen 2003

- vyrobte si na družinovce draka a vypusťte ho dokud fouká
- dle pokynů svých vedoucích připravte materiál pro nábor nováčků, který bude propagovat vaši družinu

Venda

IV. Různé

• Narozeniny

V říjnu oslaví narozeniny: Ludmila Sekaninová (1. 10.), Libuše Sekaninová (4. 10.), Zuzana Lišková (15. 10.), Michala Meluzínová (16. 10.), Nikola Matušková (22. 10.) a Kateřina Říhová (27. 10.). Všem za celé středisko blahopřejeme.

Živá kronika

Hodnocení měsíce září

Družina skautek a roj světlušek – Kočky a Ještěrky: Začátkem tohoto skautského roku to vypadalo se světluškami a skautkami velmi nejasně. Tři starší světlušky přešly ke skautkám, u kterých zůstala pouze Blanka, takže světlušek je teď pouze pět. Na zahajovací schůzce jsme se domlouvaly kdy budeme mít schůzky, kdo povede kterou družinu. Tam se ale ukázalo, že skautky nemá kdo vést, takže budou mít družinovky spolu se světluškami, ale program budou mít z části svůj vlastní. Toto řešení bylo jen provizorní, protože jeden vedoucí se v plné míře nemůže věnovat oběma družinám. Schůzky tak byly chaotické a skloubit program pro obě družiny není vůbec jednoduché. Z této situace nám pomohla Zuzka Korčáková, která se rozhodla, že bude opět vést skautky. Takže mají teď obě družinky své vedoucí, které se jim mohou naplno věnovat.

Docházka za měsíc září byla u světlušek 81,8% a u skautek 75%.

Marťa

Smečka vlčat – Tygři: V zahajovacím měsíci září jsme se sešli na čtyřech družinovkách a jedné celostřediskové výpravě – výpravě na Malý chlum. Účast byla více než solidní, držte se za trenky – celých 100%! Jedině snad celkový dojem pokazila po prázdninách zhrublá mluva. Takže hurá do dalšího měsíce.

Přema

Družiny skautů – Jestřábi a Vlci: Navenek se oproti loňskému roku u skautů nic nezměnilo – jsou dvě družiny, schůzky jsou v pátek od 16.30, vede to Warden... Ale jak se říká, zdání jen klame. Je sice pravdou, že uplynulý měsíc se skauti vídali výlučně na oddílovkách (obě družiny dohromady), ale v říjnu je už ve spolupráci s rádcí (Chvostá a Petron) plánován ve větší míře družinový program, který se v dalších měsících bude dále rozvíjet. Družiny se pak pravidelně budou setkávat na dvou (později jedné) oddílovkách vždy první a třetí pátek v měsíci. Ale abych nepsal jen o budoucnosti – v září proběhla zahajovací schůzka, potom dvě oddílovky a na závěr výprava na Malý Chlum (pro skauty vícedenní s přenocováním pod stanem). Účast, i přes společný program je uvedena pro jednotlivé družiny, byla u Jestřábů 68% a u Vlků 83%, tedy poměrně vysoká. Doufám, že vydrží. Autory dalších hodnocení budou už rádcové družin. Takže si určitě budete moci přečíst podrobnější popis dění v každé z nich.

Warden

Reportáže z proběhlých akcí

Výprava na Malý Chlum – „Stopy v písku“

29. 9. 2003

/dokončení ze strany 1/

Něco málo po poledni jsme se přivítali se skupinou našich skautů tábořících na vrcholu kopce v místě pradávného hradiště již od včerejška. Po krátkém odpočinku jsme se všichni vrhli na přípravu oběda. Byly to samé dobroty – polévky zlatá, rajska a česneková, těstoviny na sladko, pečené špekáčky a další dobroty. Když jsme se nasýtli vyrazili jsme do opuštěné pískovny kde měl pro Warden pro všechny připravenou velkou hru „Stopy v písku“. Proměnili jsme se ve dvě archeologické expedice pátrající v mongolské poušti po otiscích stop dinosaurů. Ty spolu samozřejmě soupeřily o co největší množství získaných stop a navíc se musely bránit před domorodci. Přišly tak ke slovu naše papírové míčky. Myslím, že se hra velice vydařila a všechny nadchla. O napínavé i veselé okamžiky nebyla nouze a každý se pěkně vyřádil. Romantické, členité prostředí vytvářelo tu správnou kulisu pro správné dobrodružství.

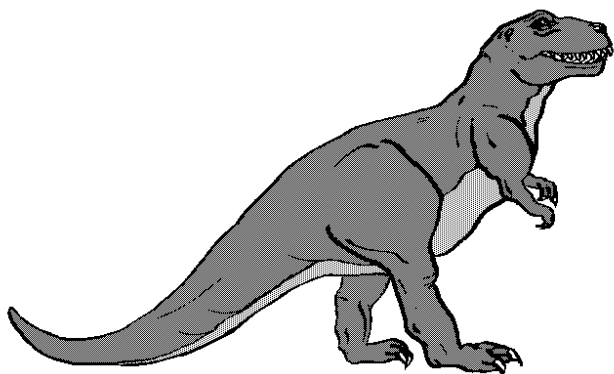
Ve čtyři hodiny jsme hru ukončili a po vyhodnocení vyrazili na zpáteční cestu. Mimochodem vyhrála archeologická expedice pod vedením Petrona. Tentokrát s námi šli i skauti (na Chlumu zůstal jen Warden s Kalexem a rádci skautských družin Chvosťou a Petronem). Zpáteční cesta přes Huť svaté Antonie a Oboru rychle uběhla a tak jsme si na nádraží v Doubravici ještě chvíli poseděli. Cestu vlakem do Brna jsme absolvovali v posledním kupé posledního vagónu. Je to kupé magické se svým výhledem na ubíhající koleje. Jak jsme zjistili je pro většinu dětí cesta vlakem velkou atrakcí a většinou vlakem jezdí jen na našich výpravách. Naše děvčata tak obdivovala záchodky, že se na nich neustále střídala a vyprávěla si zážitky jak hledaly kohoutek od umyvadla, zjišťovaly jak se splachuje, ...

V Brně jsme přesedli na autobus a již bez dalších zvláštních událostí za tmy dorazili do Křtin. Byl to den plný zážitků, na který budeme jistě dlouho vzpomínat a těšit se na další takové, které nás v budoucnu čekají.

Zbyněk

Výprava na Malý Chlum – dobrodružství skautů

pátek 26. 9. a sobota 27. 9. 2003

Sešli jsme se kolem půl čtvrté na náměstí pod kostelem. Asi tak za čtvrt hodiny nám jel autobus směr Brno. V autobuse se po nás dívala jakási čtverka kmetů, které se asi nelíbilo, že se tak těšíme na Chlum, asi jsme to dávali moc znát. V Brně jsme čekali asi tak hodinu na autobus, který nás dovezl do Bořitova. Tento způsob dopravy však nebyl zvolen zrovna nejšťastněji – mačkat se v přeplněném autobuse není nejlepší zahájení výpravy, takže příště na Chlum pouze s ČD. Odkud nás vedl Keša na Chlum (už nikdy víc). Kešův výkon byl v rámci jeho znalostí a okolních podmínek – orientace ve tmě bez baterky není zrovna jednoduchá – velmi dobrý. A myslím, že pomalý postup byl způsoben spíš pochodem přes pole a do kopce – navíc s plným batohem. Když jsme po namáhavé cestě stanuli na Chlumu, tak se neozývaly jiné věty než „Já mám hlad“, „Jdu spat“. Když jsme postavili stany, tak jsme rozdělali oheň a ukuchtili si večeři. Poté proběhla noční bojovka, kterou vyhráli Vlci. Nakonec jsme ulehli do stanů a těšili se na zítřejší den.

Ráno jsme se probudili někteří čilí a naopak někteří ospalí. Na začátek proběhla menší rozcvička. Poté jsme se najedli a proběhl závod na v co nejpřesnějším zakreslení Chlumu a vyznačených značek. Vyhrál Jirka. Poté všichni podlehli archeologické horečce, ale našli jsme celkem dobré kousky. Pak jsem šel s Wardenem pro vodu a v naději, že potkáme hlavní skupinu, ale ono nic, až s Chlumu jsme je viděli přicházet. A to je konec samostatné části skautů.

zapsal Chvosťa

Již tradičně se skauti vypravují na začátku skautského roku na Malý Chlum. Toto místo, které nás láká svou malebností, krásným rozhledem z vrcholu, dobrým terénem pro táboření a hraní velkých bojovek, možností nalézt střepy z období pobytu keltů a v neposlední řadě i snadnou (a celkem levnou) dopravou do blízkých vesnic, jsme vybrali za cíl naší první výpravy i letos.

Skauti odjžděli již v pátek odpoledne, ale o tom je ve SMRKu podrobnější reportáž.

V sobotu pak vyrazila na cestu hlavní skupina (2 skautky, 1 skaut, 3 světlušky, 3 vlčata, jeden rover a dva vedoucí). Plán cesty byl vcelku prostý: ze Křtin pěšky do Babic na nádraží – odtud pak vlakem do Doubravice a poté pěšky na Malý Chlum (s mírnou zacházkou okolo Velkého Chlumu). Všichni účastníci se po vyčerpávajícím pochodu (celkově asi 10 km) vydatně posilnili vlastnoručně vařeným obědem, který navzdory všem propočtům trval asi tak dvakrát déle než měl. Ovšem někteří se možná řídili heslem: „Kvalita chce čas.“ a na vaření hlavních chodů si dali záležet. A hodnotitel kvality družinových jídel měl opravdu co dělat. Jak vynikající polévky světlušek, vlčat a skautek (+ skauta), tak i Kešův tábornický kotlík byly pokrmy vydatné a nadmíru chutné. Snad jen úklid různých sáčků, obalů a jiných civilizačních vymožeností mohl proběhnout pečlivěji. Po těchto gurmánských hodech se všichni přesunuli dolů do lomu, kde proběhla velká (i když po časové stránce ochuzená) bojová hra „Stopy v písku“.

Opuštěný lom se na hodinu zaplnil dvěma soupeřícími skupinami archeologů, kteří zuřivě pátrali po stopách dinosaurů a při bádání nešetřili ani sebe ani své soupeře. Míček bylo ztraceno nepočítaně, stop nalezeno vcelku přepočítatelně a vítězství připadlo skupině vedené Petronem. Po skončení hry se hlavní skupina, tentokrát obohacená o skauty, odebrala do Doubravice na nádraží a odjela přes Brno do Křtin.

Chlum však nezůstal zcela opuštěný, protože na jeho vrcholku zůstali rádcové skautských družin (Chvost a Petron) spolu s Kalexem a Wardenem, aby utužili své znalosti potřebné k vedení družin a pobavili se při menší bojové hře (dva proti dvěma) „Černí vlajku“. Ale i nám rekreace záhy skončila a v neděli jsme následovali příkladu hlavní skupiny a odcestovali domů.

Warden

Zahajovací schůzka

pátek 5. 9. 2003

Jako každý rok tak i letos jsme se po dvou měsících (skautské) nečinnosti sešli první pátek v září u naší Horní klubovny abychom oficiálně započali tento skautský rok.

Úderem šestnácté hodiny jsme se na prostranství před klubovnou zformovali do útvaru připomínajícího obdélník a po krátkém čekání na několik opozdílů jsme zpěvem první sloky junácké hymny slavnostně zahájili první schůzku ve skautském roce 2003/2004. Jakmile dozněly poslední tóny hymny, slova se ujal vůdce střediska Zbyněk. Po jeho úvodní řeči následovalo několik organizačních pokynů k průběhu celé „zahajovačky“. Následně byli všichni účastníci rozděleni do dvou skupin podle věkových kategorií. Starší (skauti, později i dorazivší skautky) se odebrali za klubovnu a zde sehráli několik zábavných i přemýšlenivých her. Mladší (vlčata a světlušky) si ve stejné době prohlíželi a objednávali fotky z tábora. Po nějaké době se obě skupiny prohodily.

Jakmile měli všichni vybráno a dosyta se vydovářeli a zasmáli při hrách, přišla na řadu hlavní část programu obchodovací hra „Plyšový medvídek“. Na poměrně jednoduché legendě o zlé firmě Mattel a jejím zákazu prodeje medvídků se rozvinula velká nákupně prodávající horečka a les okolo klubovny se zaplnil podivnými postavami vyvolávajícími: „Mám červený voči“ (*já už také!*) – pozn. *Víťa*), „Já mám zelený ruce“ apod.

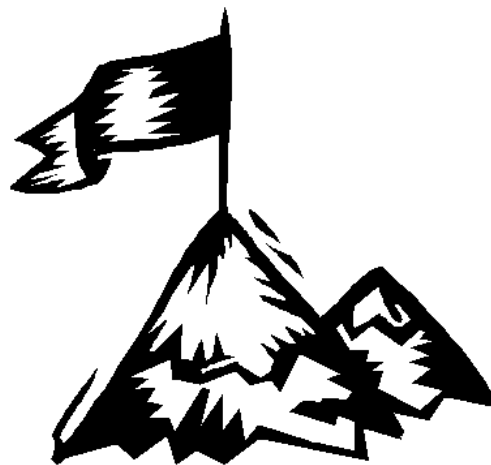
Na závěr se pak konala dražba, ve které si všichni mohli za utržené herní peníze koupit čokolády a bonbóny (jak jinak značky Junák). Do závěru schůzky zbývalo asi dvacet minut, tato doba byla vymezena na družinové domluvy časů schůzek a na různé jiné organizačně-provozní záležitosti. O půl sedmé pak zazněla druhá sloka skautské hymny a na závěr ještě pokřiky družin.

Tímto byla udělána tečka za oficiálním programem a většina účastníků se rozešla domů, pouze několik vedoucích zůstalo a do pozdních nočních hodin rokovalo o termínech jednotlivých akcí během roku. Takže se ještě máte na co těšit.

zapsal Warden

Letní expedice R+R & OS (1)

„Sa-Kra 2003“

pátek, 25. 07. 2003

Na 6.15 je určen sraz na zastávce ve Křtinách. Se zalepenýma očima se plouží Klára, Vendá, Warden a Juri. V 6.30 jsme tedy vyjeli na naši velkou letní expedici. V Brně na nás věrně čekal Doktor, který svou přítomností zvýšil náš počet na pět účastníků s tím, že časem nás v horách nalezne také Přema a bude nás šest. V 7.43 již sedíme ve vlaku směr Králíky a odsud autobusem do Dolní Moravy.

U Doktora se, jakožto i v průběhu celé expedice, silně projevovala vlaková úchylna, již obětoval několik filmů. V Dolní Moravě vznikl s konečnou platností název naší expedice. Sasanky a Králíčci nás provázeli celou cestu, kam jsme se jen mihli, zasloužili si tudíž obsadit čestné místo v názvu expedice.

Kolem druhé hodiny razíme směr vrchol Králický Sněžník a plánujeme přespát někde po cestě (tak to alespoň někteří namluvili nám slabším). Pečlivé prostudování mapy vedlo k tomu, že jsme značku viděli asi dvakrát, zamávali jí a stoupali korytem nějakého potoka po vrstevnicích přímo k vrcholu. Veškeré námítky na tento způsob turistiky do kolmého kopce smeteny ze stolu. A tak tedy ve 20.30 bodáme do kamenné pyramidy ve výšce 1423 m. n. m. skautskou vlajku. Žulový slon nám poskytl ubytování pod svými lopuchy a my v kruté zimě zalehli do spacáků v Hannah stanech (my s Klárou jsme se však z této hvězdné sestavy trochu vymykalý jinou značkou).

sobota, 26. 07. 2003

V 5.23 již Warden volá: „Děti, vstávat!“. Museli jsme vstáti, abychom za ubytování s podivnými piktogramy škrtnutého týpka neplatili částku neúměrnou pohodlí. Přivítalo nás sluníčko, jaká změna po té promrzlé noci! Stany usušený, všichni pokocháni, slon nesčetněkrát objat. Zkratkou jsme to sešli na červenomodrou. Cestou jsme shlédli docela zajímavou exhibici v podobě mladého muže cvičícího „tajči“ těsně pod vrcholem. Přihodili jsme do klobouku pár drobných a pokračovali do Starého Města. Zde nás ovšem zastihla „ryze křesťanská“ pouť. Vyhládlí jsme za nic na světě nemohli sehnat restauraci s volnými místy.

Z posledních sil jsme tedy čekali na vlak do Hanušovic, rodiště slavného... piva Holba. Věřím, že mrtvým sardinkám je v konzervě lépe než nám a tisícům dalších živých v jediném vagóně (*osobní motorový vůz řady 810 – pozn. Doktor*). Jaké štěstí, že jsme narazili zrovna na kamarády skauty z Jeseníku, obzvláště Doktor si s nimi docela slušně popovídal. V Hanušovicích se zkřiveným úsměvem na rtech usedáme do restauračního zařízení a dáváme si pořádnou porci výborného jídla, po kterém se naše úsměvy srovnávají do blaženého výrazu. K večeru usedáme znova do vlaku, abychom se dopravili do další stanice s názvem Žulová. Moc pěkná vesnička. Nenasytí hltáme ještě utopence a nakládané hermelíny.

Kolem 22. hodiny se snažíme nalézt úložný prostor pro pět poutníků. Místo toho nacházíme podobných pět poutníků, z nichž jsou však na rozdíl od nás 4/5 mužského pohlaví. Společně hledáme dál a dostáváme se do vysněného lomu i s přístřeškem. Dozvídáme se, že naši spolunocležníci jsou z Ostravy. Do pozdních hodin s nimi zpíváme skautské i neskautské písně a nadmíru unavení uléháme opět do našich stanů.

Vendá

Historie Junáka ve Křtinách (22)

Vítejte v dalším pokračování naší skautské historie. Jak jsem minule předeslal, dnes nás čeká tábor v pořadí šestý – „Tábor dešťů“.

TÁBOR 1996 – 6. letní tábor Junáka Křtiny, „Tábor dešťů“

„Jako zázrakem se letos opět podařilo uspořádat tábor. Ještě na Vánoce se nevědělo, zda tábor vůbec bude, či ne. Hanka čekala se Zbyňkem dítě, které se narodilo těsně před táborem. Mimochodem je to kluk jako buk – Zbyněček. Tím vypadli dva hlavní vedoucí. Zůstali jen Sváťa, Jack a Šárlí. Věrka s Pecínkem totiž řekli, že v červenci pojedou do Španělska. Stav byl kritický, vždyť ani Jack, ani Sváťa nemají vůdcovské, ba ani čekatelské zkoušky a Šárlí mohl jen na první týden. Jako zázrakem se ale do Křtin přistěhovali Tiokovi – Petr a Šárka – se svými špuntama – Lukášem a Ondřejem. Ti slíbili, že se zúčastní tábora druhý týden. Funkci zdravotníka přijala Sváťa (nakonec ji ale vykonávala Linda – a to velmi dobře, ba i skvěle) a vedoucí tábora zbyl na Jacka. Hospodáře vykonával Šárlí a potom Petr. Nad bytím či nebytím tábora se začalo vyjasňovat.“

„Pecínek s Věrkou přislíbili pomoc při budování tábora po první tři dny. Nakonec se také Brodie účastnil první poloviny tohoto od začátku smolného tábora. A všemu zlému nebyl také ještě konec. V červnu odevzdal Petr T. vzorky vody z naší milované studánky Milušky na přezkoušení. A hle – voda byla bakteriologicky závadná (asi vlivem dlouhotrvajících dešťů). Ale nic se nakonec neří tak horké, jak se vvarí. I s vodou se vše vyřešilo. Protože nebýt této chybičky, byla by tato voda vhodná i pro kojence, stačilo vodu převařovat. Práce navíc, ale co se dá dělat. Tábor nakonec proběhl docela úspěšně, až na nepřestávající přívaly deště. Jen 5, slovy pět, dní nepršelo a bylo hezky slunečno. Tři dny lilo jako z konve a zbytek dní se válel v mlhách mezi přeháňkami.“

Po části Jackova povídání o táboře je vhodná chvíle potěšit statistiky vyznavače exaktních čísel. Tábor se konal od 29. 6. 1996 do 14. 7. 1996 (trval tedy raz, dva, tři... šestnáct dní), účastno na něm bylo šest vedoucích, devět skautíků, dvě skautky, čtyři vlčata a deset světlušek (celkem tedy raz, dva, tři... 31 účastníků), k tomu můžeme připočítat i další čtyři pomocníky a obětavé rodiče.

A nyní již k programu a zajímavým událostem. Dnes trochu jinak.

Program a zajímavé události

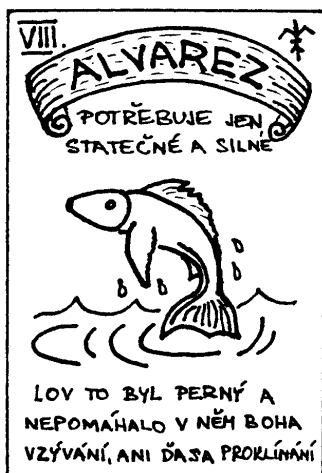
Nejdříve průběh prvních dvou dnů z kroniky vlčat a světlušek:

„1. den – 29. 6. 1996 v 7.00 h jsme se sešli u Drápelů a vyrazili jsme na tábor, abychom tam společně prožili krásné zážitky. Šli jsme asi dvě hodiny směrem k našemu cíli ‚Říčky‘. Když jsme dorazili na tábor rozdělili jsme si úkoly a asi po hodině začalo pršet. Po té co dešť ustal vrátili jsme se do práce. Po přinešení dřeva jsme začali stloukat postele načež nás zastihl další dešť. Tentokrát jsme mohli již ‚zalézt‘ do tee-pee. Po zabydlení jsme si vykopali rygólky a ohniště ke kterému jsme si nanosili dřevo. Potom jsme šli navštívit ostatní tee-pee a na výborný guláš. Poté jsme nanosili dřevo do velkého tee-pee, abychom jím přispěli na zahajovací táborák, při kterém jsme si každý vylosovali jednoho účastníka tábora, kterému máme vykonávat nenápadně dobré skutky, čili dělat skřítka. Vykládali jsme si o zážitcích, které bychom chtěli na táboře zažít. Potom jsme se rozešli do tee-pee.“

„2. den – Ráno v 7.15 h v táboře zazněl budíček. Po budíčku nás ‚otravoval‘ Jack s rozcvičkou. Ještě rozespalí jsme šli na hygienu, uklidit si kvůli bodování a na snídani. 1. dopolední zaměstnání bylo: připravit dřevo do tee-pee a do kuchyně, postavit latríny, vztyčit stožár, zelená šestka holek kolem sožáru vyrobít

rozetu (směrovou rúžicí), pro všechny potom liningy. Po svačině následovalo 2. dopolední zaměstnání a to: vykopat odpadovku, vybavit zásobáky, vyrobit ledničku a připravit dřevo. Při obědě jsme si pochutnali na výborném rizotu a odpočinuli jsme si při poledním klidu. V odpoledním zaměstnání jsme hráli hra jako „Na čísla“ a „Smaragdy“. Nestihli jsme dodělat saunu a přehradu. Následovala svačina a 2. odpolední zaměstnání: zakotvení totemu, dokončení přehrady. A nastal večer.“

A co se dělo na táboře další dny?

Legenda druhá:

„... k vodě převeliké a rychle tekoucí nás strážci zavedli a ukazovali, že tam někde v jejích hlubinách panovník Aztéků Montezuma dal skrýt v pouzdru jakéhosi znamení k cestě další. Více nevěděli anebo nechtěli vědět, ač jsme je zaklínali a pravost penízu průkazního stále zdůrazňovali.“

„Zoufalství se nás zmocňovalo, a byl to až můj Rodrigo, přítel milý, který nám spásnou myšlenku přinesl.“

„Dle jeho rad jsme se do práce dali, všelijak se s vodou potýkali, jeden z nosičů našich smrtí práci zaplatil, až Fernandez hlásil zprávu radostnou.“

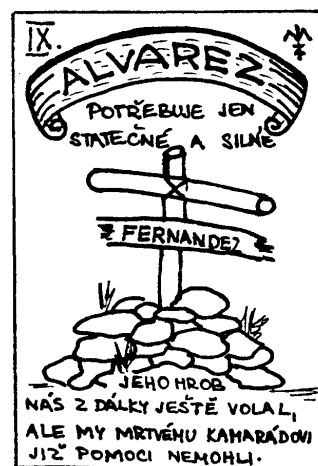
„I bylo pouzdro ve vodě hluboké ukryto velmi, ale my způsobili, že oči naše pouzdro objevili.“

„Proto chvalořečili jsme Rodrigovi a já jej objal přede všemi. Ještě tentýž den jsme vyrazili podle pokynů, v pouzdře nalezených, dále.“

Tedy, přiznám se bez mučení, že tehdejší závodníky obdivuji, neboť z takové legendy bych byl asi pěkně zmatený. Jakým jazykem prapodivným to k nám mluví? Ale proč se o tom zmiňuji... Správně, potřebuji „zaplácat“ nějaké místo, jelikož jediným dalším dostupným materiálem o tomto táboře jsou jídelníčky, a z těch se táborový program zjišťuje podobně nelehce, jako se chápe význam legend k Alvarezu:)

Z ostatních her a zábav zmíním častý a oblíbený Středověk, hry Na čísla, Smaragdy, Zhášení svíček, velkou hru Kalifornii, Táborovou olympiádu, Pravěk, odlévání stop...

Víc už se mi toho vypátrat (ani při mé dobré vůli:)) nepodařilo, loučím se.

Vířa